

δὲν ἠλέλησα νὰ σ' ἐπάρω, τέκνον μου, χωρὶς νὰ σε καταστήσω εὐτυχῆ. Ἐζήτησα ἐπιμόνως τὴν ἄδειαν νὰ σὲ ὑπανδρεύσω μὲ τὸν Ἑρβέρτον. Δὲν εἶσαι πλέον πλουσία κόρη, ὡς ἄλλοτε, καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρτισιν τοῦ πατρός σου, ἡ προστασία ἐμοῦ τοῦ γέροντος δὲν ἔτο στήριγμα πολλὰ διαρκές· ὁ πατήρ σου συγγένευσεν εἰς τὴν αἰτησίαν μου, καὶ σὲ στέλλει, ἀντὶ ἄλλου ἐνθυμήματος, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἄδειαν νὰ ὑπανδρευθῇς τὸν Ἑρβέρτον... Χριστίνα εἶσαι ἐλευθέρα, καὶ ὁ Ἑρβέρτος προσμένει τὴν σύζυγόν του...

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἀκόλουθον φυλλάδιον).

ΓΕΩΡΓΙΚΑ.

Ὁ κύριος Βλαγκῆς, γνωστὸς οἰκονομολόγος τῆς Γαλλίας, διατρέθων ἐοχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐγραψε πολλὰς ἀξίας λόγου ἐπιστολάς περὶ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως, ἐν αἷς, καταδεικνύων μετὰ σπανίας ἀπροσώποληψίας τὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἀγγλῶν κατὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν πλείστων βιομηχανικῶν ὀργάνων καὶ προϊόντων, προτρέπει τοὺς εὐφυεῖς αὐτοῦ συμπολίτας νὰ μιμηθῶσι τοὺς γείτονας Βρεττανοὺς, καταδιώκοντας ἀνεκδότως τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτείας καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς κοινωνίας, οὐχὶ δι' ἀναστατώσεων καὶ ταραχῶν, ἢ διὰ θεωριῶν καὶ ὀνειροπολήσεων, ἀλλὰ δι' ἐφαρμογῆς εἰρηνικῆς, ἐγκαίρου καὶ βαθμιαίας τῶν μαθημάτων, ὅσα διδάσκει πρὸς αὐτοὺς ἡ πείρα, ὁ μόνος ἀλάνθαστος ὁδηγὸς ὅλων τῶν τόπων καὶ ὅλων τῶν αἰώνων.

Ὁ Κ. Βλαγκῆς ἐθαύμαζε πρὸ πάντων τὴν ἐντέλειαν καὶ τὴν ποικίλιαν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων τῶν Ἀγγλῶν. Ἀλλ' ἡμᾶς ἐξεπλήξε παρ' οὐ πλέον ἡ διαβεβαίωσις αὐτοῦ, ὅτι τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἐργαλείων τούτων καὶ τὰ ὄνόματα αὐτὰ εἰσὶν ἄγνωστα ἐν Γαλλίᾳ! Ἐξελέγχων τὸ ἀμέθοδον τῶν συμπολιτῶν οὗτοῦ περὶ τὴν γεωργίαν, κατακρίνει τὴν προαιώνιον ἀκηνοσίαν αὐτῶν. Καὶ ὅμως πολλοὶ ἔτι ἐμυκτηρίσαν πολλάκις τοὺς Ἑλληνας ἡμᾶς, τοὺς ζήσαντας τοσοῦτους αἰῶνας ὑπὸ δουλείαν, καὶ ἀπέχοντας τῆς Εὐρώπης, οὐχὶ δύο ὥρας ὡς ἡ Γαλλία τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ἡμέρας ὀλοκλήρους, ὅτι μεταχειρίζομεθα εἰσέτι τὸ ὀμηρικὸν ἄροτρον!

Γνωστὸν βεβαίως εἰς πολλοὺς τῶν ἀναγνωστῶν, ὅτι ἐφηρμόσθη κατὰ τινα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ ἐπὶ τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν ἡ ἀνεκτίμητος δύναμις τοῦ ἀτμοῦ· ὁ τόπος δὲ ὅπου εἰσῆλθῃ γενικώτερον ἡ χρῆσις αὕτη, ὅπου καταβάλλονται καθ' ἑκάστην ἡγῶνες εἰς τὸ νὰ ἀναπληρωθῇ δι' αὐτοῦ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ὑπάρχει καὶ πάλιν ἡ Ἀγγλία. Δι' ἀτμοκινήτων μηχανῶν ἄροτριῶσι, κόπτουσι χόρτον διὰ τὰ ζῶα καὶ λικμίζουσι τὸν οἶτον, καὶ διὰ τοιούτων ἐπίσης σκαλίζουσι, καὶ καθαρίζουσι, καὶ σκάπτου-
ειν ὡς διὰ λίσχου τὴν γῆν. Κατέστη δὲ ἀναμφι-

σβήτητον σήμερον ὅτι, ὅπου οἱ γεωργοὶ δύνανται νὰ πορισθῶσιν εὐκόλως καὶ ἄνευ πολλῆς δαπάνης γαϊάν-θρακας, ἐκεῖ ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ εἶναι καὶ οἰκονομικωτέρα καὶ ἐργατικωτέρα.

Ὅστις ἐγνώρισε τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ, ἡ ἀνέγνωσέ τι περὶ αὐτῆς, δὲν ἀρριθῶνται βεβαίως περὶ τῶν δύο τούτων πλεονεκτημάτων. Καὶ ὅμως, πρὸς πλείω πλῆθος πληροφορίαν τῶν ἀναγνωστῶν, ἐραυρίζομεθα παρ' ἀγγλικῆς ἐφημερίδος τὴν ἐφεξῆς συμπαραβολὴν, ἀποδεικνύουσαν ἐναργῶς δι' ἀριθμῶν τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

» Διὰ νὰ πεισθῶμεν, λέγει ἡ ἐφημερίς αὕτη, περὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἀτμοῦ, ἂς ἐξετάσωμεν πόσον τὸ πόρισμα τῆς ἐργασίας, καὶ πόσα δαπανῶνται πρὸς διατήρησιν τῶν ὀργάνων τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐν ὥρᾳ ἀεργίας. Τὸ ἔτος ἔχει ἡμέρας 365, ἡ ὥρας 8,760, ἐξ αὐτῶν οἱ ἵπποι (σημειωτέον ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντίβρωι, ὡς παρ' ἡμῖν, ἀροτριῶσιν ἵπποι), ἐργάζονται συνήθως 300 ἡμέρας, ἡ ὥρας 2,400, πρὸς 8 ὥρας καθ' ἑκάστην. Μένουσι λοιπὸν 6,360 ὥραι, καθ' αἷς οἱ ἵπποι τρέφονται ἄργοι. Ἐνῶ τὴν ἀτμοκίνητον μηχανὴν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν εἰς κίνησιν ὅσας ὥρας θέλομεν, ὅποταν θέλομεν, καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης διακαπῆς. »

Τρεῖς μηχαναὶ πρὸς ἀροτρίωσιν τῆς γῆς ἀνιδείχθησαν μέχρι τῆς σήμερον εὐδοκιμώταται ἐν Ἀγγλίᾳ. Πρώτη ἡ ἐφευρεθείσα τὸ 1846 ὑπὸ τοῦ Κ. Ὁσβόρν, δεύτερα ἡ τοῦ ἐξ Ἐδιμβούργης Κ. Ἰακώβου Ὑσχερ (James Usher) ἐφευρεθείσα τὸ 1849, καὶ τρίτη ἡ τοῦ Λόρδου Οὐίλλουγβυ δ' Ἐρεσβυ, δοκιμασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἔτους.

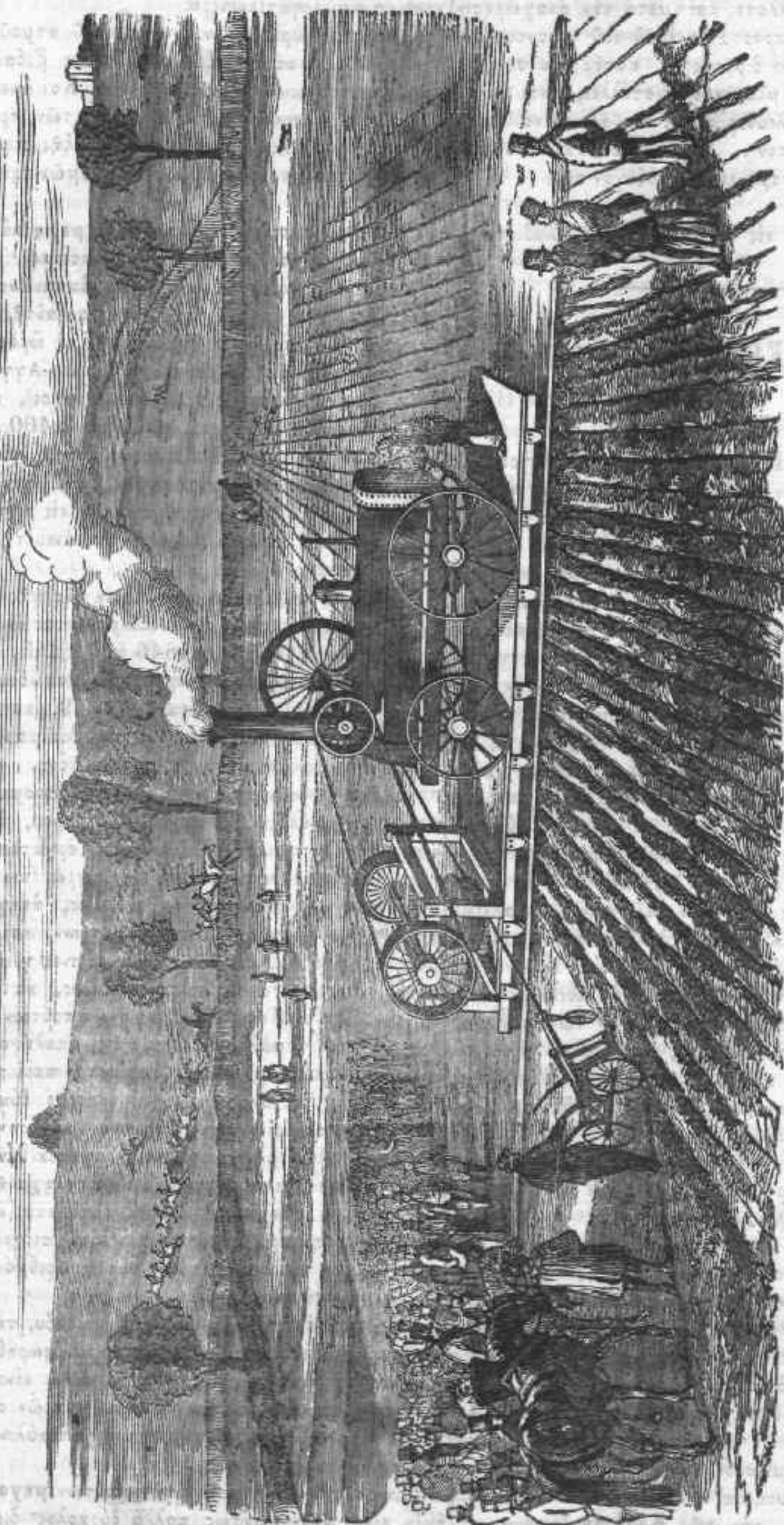
Ὁ Κ. Ὁσβόρν μεταχειρίζεται τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ εἰς τὴν ἔλξιν τοῦ σιδηροῦς ἄρότρου, διὰ σχοινίου μακροῦ περιστρεφομένου περὶ ἐργατοκύλινδρον, ὅτω πως τοποθετοῦνται ἐν τινὶ ἀγρῷ δύο τοιαῦται μηχαναὶ ἡ μία κατέναντι τῆς ἄλλης, ἀπέχουσαι δὲ ἀπ' ἀλλήλων μέχρι διακοσίων μέτρων, καὶ προσαρμύζονται ἐπὶ δύο σιδηρῶν ἰδῶν, αἵτινες γίνονται κινηταί, ὅπως μετατοπίζονται εὐκόλως, κατὰ τὴν ἀνάγκην. Ἀφ' ἐκάστης τῶν μηχανῶν τούτων ἐξέρχεται σχοινίον ἢ μᾶλλον ἄλυσις ἥτις, ἀπολήγουσα πρὸς τὴν ἀντικειμένην μηχανήν, στρέφεται περὶ τὸν ἐργατοκύλινδρον. Αἱ ἄλυσις αὗται ἔλκουσι δύο ἄροτρα τὰ ὅποια προβαίνουν ἐν ἀντιθέτως, καθόσον ἐκάστη αὐτῶν ἐκτυλίσσεται ἀπὸ τοῦ ἐργατοκύλινδρου τῆς μιᾶς, τυλίσσεται περὶ τὸν τῆς ἄλλης μηχανῆς.

Ἡ τοῦ Κ. Ἰακώβου Ὑσχερ ἐργάζεται ὡς ἄλλος ἵππος ἡ βοῦς, προχωροῦσα ἐπὶ ὁδοῦ σιδηρᾶς ἀλλὰ κινήτης, καὶ σύρουσα κατόπιν αὐτῆς ἀριθμὸν τινα ἄρότρων μέχρι τῶν πέντε.

Ἡ τοῦ Λόρδου Οὐίλλουγβυ δ' Ἐρεσβυ, τὴν ὁποίαν παριστᾷ ἡ ὀπισθεν εἰκὼν, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπλοποίησις τῆς τοῦ Κ. Ὁσβόρν, διότι εἶναι μόνον μία, ἔλκουσα δύο ἄροτρα διὰ δύο μακρῶν σχοινίων, ἐξ ὧν τὸ ἐν τυλίσσεται περὶ τὸν ἐργατοκύλινδρον ἐν τῷ ἄλλῳ ἐκτυλίσσεται.

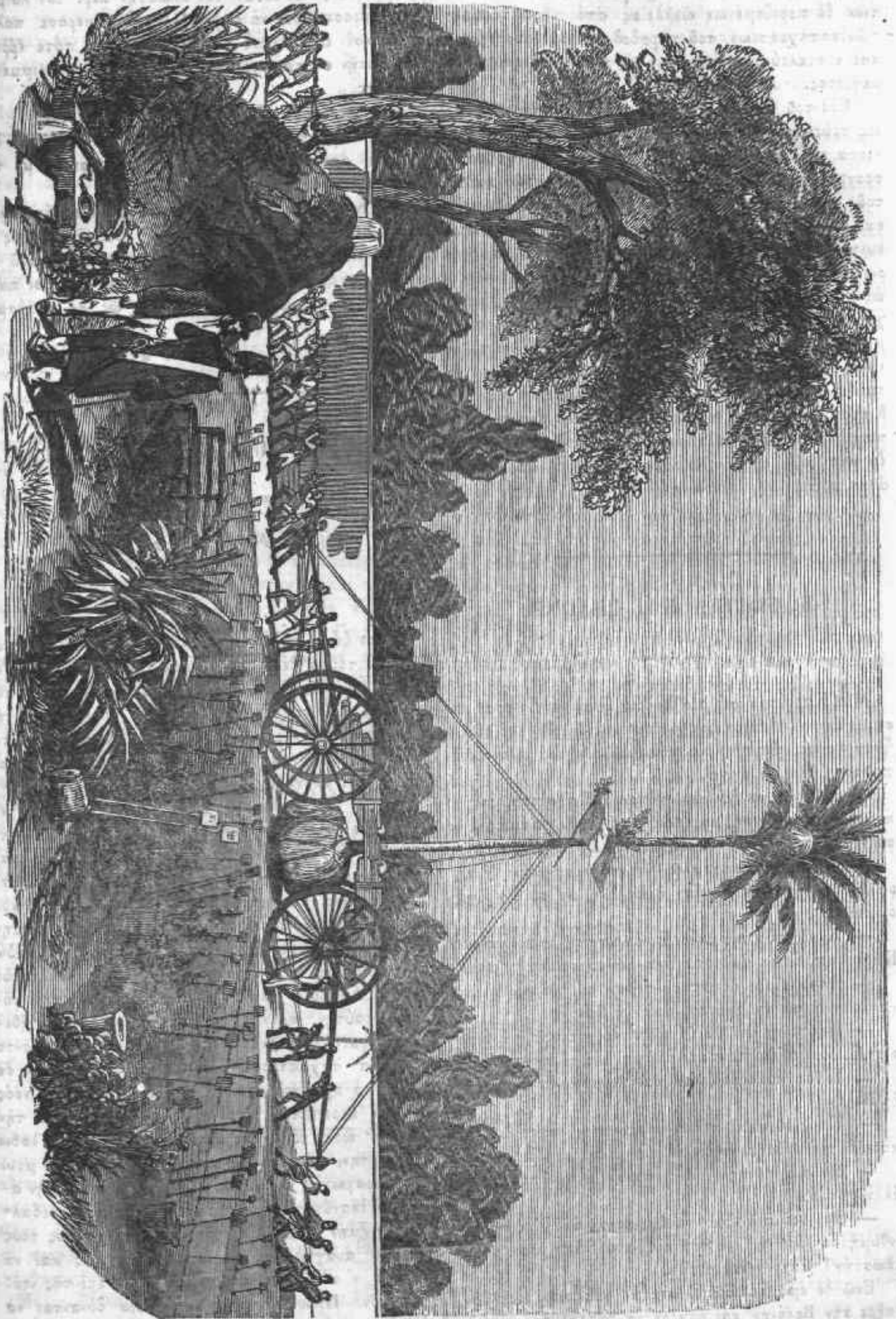
Ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ εἰσαγωγή τοιούτων μηχανῶν παρ' ἡμῖν εἶναι ἀναντιρρήτως πολλὰ δύσκολος· διότι, οὐχ

μόνον στερούμεθα γαιανθράκων, ἀλλὰ διότι χαλεπώ-
 τάτη ὑπάρχει ἡ ἐκρίζωσις καὶ ἡ ἀποβολὴ ἀπηρχαιω-
 μένων ἐθίμων. Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν μάλιστα μεταρ-
 ρυθμίσεων ἡ λυπηρὰ αὕτη ἀλήθεια γίνεται ἐτι μάλ-
 λον καταφανής. Ἐπ' αὐτῶν, πρᾶγμα παράδοξον, ὅτι
 ἐπρεπε νὰ ἐπισπύσῃ τὴν καταστροφὴν, ἀναβάλλει ἔξ

Ἀτμοκίνητος γεωργικὴ μηχανή.

Μεταφύτευσις δένδρων.

έναντίας αὐτήν· διότι, ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ζητούντων τὴν μεταρρύθμισιν εἶναι σμικρότατος ὥς ἐν Ἑλλάδι, τῶν δὲ ποριζομένων ὠφελείας ἀπὸ τῆς ἀτελείας ἢ τῶν καταχρήσεων τοῦ παραδεδιγμένου συστήματος, καὶ συντελούντων ἐπομένως εἰς τὴν συντήρησιν αὐτοῦ, μέγιστος.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄρα ἠθέλομεν συστήσει θερμῶς εἰς τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν γεωργίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχάς, καθήκον ἐχούσας νὰ φροντίζωσι καὶ περὶ τῆς ὑγείας τῶν δημοτῶν καὶ περὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν δῆμων, τὴν δενδροκομίαν, καὶ πρὸ πάντων τὴν τῶν λεγόμενων ἄγρίων, ἅτινα συντελοῦσιν οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἀμφοτέρων τούτων τῶν σκοπῶν. Τὰ δάση τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὰ τῆς Εὐρυτανίας καὶ τὰ τῆς Ἠλίδος, περιέχουσι πολλὰ καὶ ὠραία δένδρα, καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ μεταφύεσις αὐτῶν, ὅσον μεγάλα καὶ ἂν ᾖσι, δὲν εἶναι ἀκατόρθωτος. Πρὸς τοῦτο καταχωρίζομεν ἐν ταῦθα εἰκόνα παριστάσασαν τὴν μετακόμισιν δένδρων. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον οἱ Γάλλοι μετέφερον τὸ παρελθὸν ἔτος ὁλόκληρον κήπον βοτανικόν, ἡλικίαν ἴχοντα μιᾶς σχεδὸν ἑκατονταετηρίδος, ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο μέρος τῆς Τουλόνης.

N. Δ.

ΚΑΡΦΙΤΣΑ ΚΑΙ ΒΕΛΟΝΗ.

Μία Καρφίτσα καὶ μία Βελόνη ἦσαν γειτόνισσαι μέσα εἰς ἓν καλαθάκιον ἐργαχείρου· καὶ ἐπειδὴ καὶ αἱ δύο ἦσαν ἀργαί, ἤρχισαν νὰ φιλονεικῶσιν, ὥς φιλονεικοῦν πάντοτε ὅλοι οἱ ἀργοί.

— Ἦθελα νὰ ἡξεύρω, εἶπεν ἡ Καρφίτσα, διὰ τί πρᾶγμα εἶσαι καλὴ, καὶ πῶς ἔχεις τὴν ἀπαίτησιν νὰ φαίνεσαι καὶ οὐ εἰς τὸν κόσμον χωρὶς κεφαλὴν;

— Κ' εἰς σὲ παρακαλῶ, εἰς τί χρησιμεύει ἡ κεφαλὴ, ἀπεκρίθη μὲ πικρίαν ἡ Βελόνη, ἂρ' οὐ δὲν ἔχη ὀμμάτιον;

— Κ' εἰς τί χρησιμεύει ἓν ὀμμάτιον, ἐνανέλαθεν ἡ Καρφίτσα, ἔταν μάλιστα ἔχη πάντοτε κατὰ τι μέσα;

— Ἐγὼ εἶμαι δραστηριωτέρα, καὶ κάμνω περισσότεράν ἐργασίαν ἀπὸ σέ, εἶπεν ἡ Βελόνη.

— Ναὶ πλὴν δὲν θὰ ζήτης πολὺ, ἀπεκρίθη ἡ Καρφίτσα, διότι ἔχεις πάντοτε ῥάχμα εἰς τὸ πλευρόν σου.

— Εἶσαι κοκκίροζικον καὶ λιγυσμένον ὄν! εἶπεν ἡ Βελόνη.

— Καὶ οὐ εἶσαι τόσον ὑπερήφανος, ὥστε δὲν ἡμ-pορεῖς νὰ λιγύσης χωρὶς νὰ συντρίψῃς τὴν ῥάχιν σου.

— Θὰ σοῦ πετάξω τὴν κεφαλὴν ἂν μὲ προσβάλῃς ἄλλην φορὰν.

— Θὰ σοῦ πετάξω τὸ ὀμμάτιον ἂν μ' ἐγγίσῃς ἐνθυμήσου ὅτι ἡ ζωὴ σου κρέμαται ἀπὸ μίαν μόνην κλωστήν! εἶπεν ἡ Καρφίτσα.

Ἐνῶ δὲ ἐμαλλοκάπουν, μικρὸν κοράσιον εἰσελθὸν, ἐπῆρε τὴν Βελόνην καὶ ἤρχισε νὰ ῥάπτῃ· ἀλλ' ἐπειδὴ

μετ' ὀλίγον ἐρύπτριψε τὸν ὀφθαλμόν της, ἐπῆρε τὴν Καρφίτσαν, καὶ δέσαν τὴν κλωστήν περὶ τὸν λαιμόν της, ἐπροσπάθησε νὰ ῥάψῃ. Πλὴν δὲν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, καὶ ἐξεκόλλησε τὴν κεφαλὴν της· τότε ἔρριψε καὶ αὐτὴν εἰς τὰ σαρώματα πλησίον τῆς συντριμμένης Βελόνης.

— Ἀξιόλογα εἶμεθα ἐδῶ, εἶπεν ἡ Βελόνη.

— Τώρα δὲν ἔχομεν πλέον νὰ φιλονεικῶμεν διὰ τίποτε, ἀπεκρίθη ἡ Καρφίτσα· φαίνεται ὅτι μὲ τὴν δυστυχίαν μᾶς ἦλθε καὶ ἡ γνῶσις.

— Κρίμα ὅτι δὲν μᾶς ἦλθε προτῆτερα, ἐνανέλα-θεν ἡ Βελόνη! Πόσον ὁμοιάζομεν τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι φιλονεικοῦν διὰ τὰ εὐτυχήματά των ἕως οὗ τὰ χάσουν, καὶ δὲν ἐνθυμοῦνται ὅτι εἶναι ἀδελφοὶ παρὰ ἑαυτοῦ πέσουν μαζὴ εἰς τὴν λάσπην, ὡς τὸ ἐπάθαμεν καὶ ἡμεῖς!

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΡΟΝΟΥ ΤΡΕΓΚ.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.)

(Ἰδε Φυλλ. Α'. σ. 718.)

Εἶχον ζήσει πολὺ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πολλὰ εἶχον ἰδεῖν διὰ τοῦτο δὲν ἐπασχον ἀπὸ ἑλλεψιν ἰδεῶν. Τό-τον δὲ συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως ἐπονέφερον εἰς τὸν νοῦν μου τὰ παλαιὰ τῆς ζωῆς μου συμβάντα, τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀνθρώπων ὅσους εἶχον γνωρίσει ἄλλοτε, ὥστε ταῦτα πάντα ἔλαβον εἰς τὴν φαντασίαν μου σχέσιν καὶ ἀλληλουχίαν ὥς ἂν τὰ εἶχον ἐκθέσει ἐγ-γράφως ἐν ᾧ συνεβαίον. Ἡ δὲ συνήθεια τόσον ἐτε-λειοποιήσε τὴν διανοητικὴν ταύτην ἀσκήσιν μου ὥστε ἰδυνάμην νὰ συνθέτω δημηγορίας, μύθους, ᾠδὰς, σα-τύρας, καὶ ν' ἀπαγγέλλω τὰς συνθέσεις μου ταύτας μεγαλοφώνως. Εἰς τοσοῦτον βαθμὸν δὲ εἶχον ταμειύ-σει τὰς αὐτοσχεδιάσεις μου ταύτας εἰς τὴν μνήμην μου, ὥστε πολλὰ ἔτη μετὰ ταῦτα ἰδυ-ήθην νὰ γράψω αὐτάς, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ συντάξω δύο ὁλοκλήρους τόμους. Ἀφ' οὗ δ' ἔλαβόν τινα εὐκολίαν εἰς τὴν γύ-μνασιν ταύτην, πολλαὶ ἡμέραι, οἷτινες ἄλλως ἤθε-λον μοὶ φαίνεσθαι βεβαίως ἀνυπόφοροι, παρήρχοντο ὡς λεπτὰ ταχύπτερα. Καὶ ἐν τῇ φυλοκῇ μου δὲ προσέτι τὰ προϊόντα ταῦτα τοῦ ἐργηγοῦντος νοός μου μοὶ περιποιοῦν πολλῶν τὴν φιλίαν καὶ τὴν ὑπόληψιν· ὥστε ἐξ αἰτίας αὐτῶν κατώρθωσα νὰ λάβω εὖως, χάσπην, καὶ τέλος καὶ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν μου. Πρὸς παραγωγὴν δὲ αὐτῶν εἶχον ἀποκτήσει τὴν ἀ-ναγκαίαν ἱκανότητα διὰ τῆς ἐπιμελείας ἢ κατέβαλ-λον ὅταν ἦμην νέος. Διὰ τοῦτο προτρέπω ὅλους τοὺς νέους μου ἀναγνώστας νὰ εἶναι ἐπιμελεῖς καὶ νὰ σπεύδωσι ν' αὐξάνωσι τὰς γνώσεις των ἐπὶ τῆς νεό-τητός των. Πλούτη, τιμαὶ καὶ εὐνοια δύνανται νὰ θαψιλεύωνται ὑπὸ τῶν μοναρχῶν καὶ εἰς τοὺς ἀναξίω-